

Bekymringsbrev vedrørende patientsikkerheden og den faglige situation på afdeling C.

Kære Erik Jylling

Dette er et bekymringsbrev fra os som operationssygeplejersker.

Hver dag står vi tæt på patienter i nogle af deres mest sårbare øjeblikke. Vi står side om side med kirurger, der skal træffe afgørende beslutninger med udgangspunkt i patientens bedste. Vi assisterer ved højt specialiserede operationer, hvoraf flere udelukkende udføres på Rigshospitalet.

Vi er dybt bekymrede for patientsikkerheden. Inden for de seneste syv måneder er to overlæger med tilsammen mere end 40 års erfaring stoppet. Nu er yderligere tre overlæger med tilsammen mere end 80 års erfaring blevet fyret. Der er derfor på kort tid forsvundet en betydelig mængde specialiseret viden og kirurgisk erfaring fra afdelingen. Set ud fra vores hverdag er det vores vurdering at det bringer patientsikkerheden i fare, særligt for de patienter, der har behov for netop denne erfaring og ekspertise.

Der er tale om højt specialiserede operationer, hvor erfaring og adgang til faglig sparring er afgørende. Når så mange erfarne kolleger ikke længere er til stede, risikerer de tilbageværende speciallæger at stå uden den nødvendige støtte og mulighed for at trække på deres kollegers erfaring – både under operationerne og i den løbende faglige udvikling.

Vi havde tidligere et stabilt og erfarent kirurgisk team, som vi havde stor tillid til – både personligt og fagligt, når det gjaldt kompetencer, samarbejde og ikke mindst patientsikkerheden. Denne tillid og fælles forståelse var opbygget gennem mange års samarbejde og erfaring. Med tabet af disse kirurger er en væsentlig del af dette fundament forsvundet.

Den nuværende løsning med at hente hjælp fra Norden fremstår for os som en lappeløsning. Vi er bekymrede for, om sporadisk tilstedeværelse kan sikre den nødvendige kontinuitet, faglige sparring og gensidige tillid i et så højt specialiseret kirurgisk miljø. Efter vores opfattelse kræver disse operationer et stabilt team med de rette kompetencer og den nødvendige erfaring. Det er afgørende, at der er adgang til kvalificeret kirurgisk assistance, når patientens situation kræver det.

Vi har oplevet en konkret situation, hvor en kirurg fra Norge, som skulle bistå ved særlige operationer efter en af vores egne kirurger stoppede, ikke besvarede sin telefon, da vi havde behov for kirurgisk assistance i forbindelse med en re-operation af en patient. Denne oplevelse har skærpet vores bekymring for, om den nødvendige kirurgiske ekspertise reelt er tilgængelig, når der opstår behov for den.

Helt konkret er vi bekymrede for, at manglen på kirurgiske færdigheder, kompetencer og erfaring påvirker den enkelte operation. Vi frygter, at den opererende speciallæge kan stå i situationer, hvor der ikke er en erfaren kollega at rådføre sig med, hvilket kan få konsekvenser for de kirurgiske beslutninger og resultatet for den enkelte patient.

Vi står med patienternes liv i hænderne, og vi er bekymrede for, hvad patienterne vågner op til. Vi oplever en øget risiko i vores arbejdsmiljø at vi skal gå hjem med følelsen af, at vi måske ikke har kunnet sikre patienten den bedst mulige behandling, fordi en ledelsesbeslutning om at fyre tre overlæger har fjernet en væsentlig del af den erfaring og ekspertise, som patienterne har behov for.

Vores bekymring handler også om fremtiden. Vi frygter, at oplæringen af yngre kirurger inden for pancreas- og levertransplantationskirurgi bliver mangelfuld, fordi erfarne kirurger med de rette kompetencer er stoppet eller blevet fyret. Det kan få alvorlige konsekvenser for den faglige udvikling og afdelingens mulighed for at opretholde et højt specialiseret behandlingstilbud på lang sigt.

Allerede inden de seneste afskedigelser har vi oplevet situationer, hvor en tilbageværende kirurg ikke har ønsket at søge eller modtage hjælp fra mere erfarne kolleger. Det har givet os anledning til bekymring, da evnen og viljen til at søge faglig sparring er afgørende inden for højt specialiseret kirurgi. Efter afskedigelsen af tre erfarne overlæger er vores bekymring blevet yderligere forstærket, da mulighederne for at trække på erfarne kollegers viden og ekspertise nu er meget begrænsede.

Rigshospitalet har offentligt tilkendegivet, at afskedigelserne ikke vil forringe de høje faglige standarder og den kvalitet, der leveres. Det stemmer imidlertid ikke overens med det, vi oplever i vores daglige arbejde. Vi oplever, at tabet af så mange erfarne kirurger har svækket det faglige miljø og begrænset mulighederne for den sparring og kirurgiske assistance, som vi mener er afgørende for patientsikkerheden.

Vi har svært ved at forstå, hvordan denne udvikling stemmer overens med Rigshospitalets visioner om internationalisering og ambitionen om at levere robuste, højt specialiserede behandlingstilbud af international kvalitet. Vi er bekymrede for, om afdelingen fortsat vil kunne leve op til disse ambitioner, når så omfattende erfaring og ekspertise forsvinder på så kort tid.

Vi møder alvorligt syge mennesker på et af de mest sårbare tidspunkter i deres liv. De skal kunne have tillid til, at de bliver behandlet af et team med de rette kompetencer og den nødvendige erfaring. Vi skriver dette brev, fordi vi føler os fagligt og etisk forpligtede til at reagere. Vores bekymring handler først og fremmest om patienterne og deres sikkerhed, men også om de medarbejdere, der hver dag forsøger at løfte et stort ansvar under stadig mere utrygge forhold.

Med venlig hilsen

27 Operationssygeplejersker fra:

Anæstesi- og Operationsklinikken 2043
Center for Kræft og Organsygdomme
Rigshospitalet